ידיעות אל-עראקיב   إخبار العراقيب

העיתון של ילדי הכפר אל-עראקיב - ינואר 2011

نشره يصدرها اولاد قريه العراقيب -كانون الثاني 2011

לכל ילדי אל-עראקיב - החלום התגשם

الى كل اطفال العراقيب هذا الحلم من اجلكم

משאלה לשנה החדשה

פאטמה עזיז אבו מדיגם

עלי הימים נופלים מעץ השנה, ואני מחכה לנפילתם כולם על מנת שאוכל לרשום משאלה לשנה החדשה. כולי תקווה שהיא תהיה שונה מכיוון שאני אופטימית מטבעי ולכן מעל עלי ספר השנה החדשה ארשום כמה שורות בתקווה שמשאלתי תתגשם. אלוהים תחזיר לנו את אדמתנו מאלה שלקחו אותה בכוח, הם חושבים שהם חזקים כשהם הורסים לנו, להיפך, בעיננו הם מאוד חלשים, ואנחנו נמשיך בבנייה ונישאר באדמתנו, כי אנחנו אוהבים את החיים ואוהבים את אל-עראקיב עוד יותר.

امنيه العام الجديد   **فاطمه عزيز ابو مديغم**

تتساقط اوراق الايام,وتنتظر الحقيقه سقوط جميع الاوراق
هكذا اليوم اتمنى امنيه للعام المقبل
فكلي امل بانه سيكون مختلفا فانا متفائله بطبعي,ففي
كتاب العام الجديد اسطر هذه الامنيه منتظره تحقيقها:
اتمنى من الله ان يرجع لنا ارضنا ممن ظلمونا,فحسبهم
اقوياء اذا هدموا بيوتنا
لا هم بنظرنا ضعفاء,لاننا سنستمر بالبناء
فنحن نحب الحياه,ونحب العراقيب.

كنت قاعده مره   **فردوس ابو مديغم**

كنت قاعده مره جوا حوش الدار
تحت الزيتونه الخضره جنب اكليل الغار
كانت امي الحنونه عم تخبز الشراك
وبي يسقي الليمونه مع اختي ملاك
فجاْه عند النافوره اجا رجال كبير
ناداني يا اموره يا احلى العصافير
قالي احنا فوق فوق وانتوا في الوديان
نعطيكوا الهوى والمي بتعطونا الكوشان
بنعطيكوا من الشمس في وبتعيشوا بامان
قلتلوا الهوى والمي قلتلوا الشمس والفي
قلتلوا الشمس والفي من عند الله
ومهما دار الزمن وصار وتخلى الاهل والجار
عن ارضي ارض الاحرار ما راح اتخلى

הייתי יושבת פעם

פרדוס אבו מדיגם

הייתי יושבת פעם בחצר הבית
מתחת לעץ הזית, ליד זר הדפנה
אמי החביבה אופה לנו לחם
ואבא משקה את עץ הלימון יחד עם אחותי מלאך
פתאום ליד המזרקה בא גבר גדול
קרא לי חביבה יא גוזל
אמר : אנחנו למעלה ואתם בואדי
נותנים לכם אוויר ומים ותתנו לנו הטאבו
נותנים לכם צל מהשמש ותחיו בשלווה
אמרתי לו : האוויר והמים השמש והצל
כולם מאלוהים
למרות הכל מעל אדמתי אני לא זזה

אמירות בגיל הילדות

אברהים סלים אלטורי

ילדים צריכים דוגמה ולא ביקורת.

תתנהג עם בנך חמש שנים כמו נסיך ועשר כמו שכיר וכחבר כל החיים.

הילד שמצליח לגרום לאמו לבכות הוא היחידי שיכול להצחיקה .

בנך כמו בד בידך ותהיה חייט מיומן.

הילד הישן הוא המראה הכי יפה שיכולה לראות העין האנושית.

אתן מחצית מחיי למי שיגרום לילד בוכה לצחוק.

הלוואי שאשאר ילד, לא אגדל לעולם ולכן לא אצטרך לשנות אף אחד.

اقوال في الطفوله

ابراهيم سليم الطوري

الاطفال يحتاجون الى القدوه لا الى الانتقاد

عامل ابنك كامير خمسه سنين وكالاجير عشره سنين وكالصديق طوال العمر

الاطفال زينه الحياه الدنيا

الابن الذي يبكي امه هو الوحيد الذي يستطيع ان يضحكها

طفلك قماش بين يديك فكن ماهرا في خياطته

الطفل النائم هو اجمل وارق واروع مشهد تراه عين البشريه

اعطني نصف عمري للذي يجعل طفلا باكيا يضحك

ليتني طفل لا يكبر ابدا فلا انافق ولا اراهن ولا اكره احدا

العراقيب تتمسك بالحياه

عليه سليم ابو مديغم

كانت قريه العراقيب مزدهره كالورده التي تقاوم لتبقى على قيد الحياه, منبع السلام بنبعث منها ,يأْتي السلام اليها ويشع النور من بيوتها كالؤلؤ بعين الشمس, واطفالها لا تفارق البسمه شفاهه حياتهم سعيده تملؤها السعاده والفرح والحبور. عندما تشرق الشمس على اوراق الشجر وعلى قطرات الندى يكون نورها كالجوهره عندما تشع شعاعا خلابا يبهر الابصار.مع صوت العصافيرالجميل وصياح الديك عند الفجر, فالكلمات تعجز عن وصف المنظر الذي يشعرك وكأْنك تعيش في الجنه.

اما بعد ما قرر المنهالوالشرطه تدميرها وسحقها عن بكره ابيها وذبول الزهره المقاومه وحولوا السلام الى كره وحقد واخماد النور من البيوتالخلابه واصبح الاطفال شاحبي الوجوه وتحول السرور الى حزن واكتئاب ,ولم تبقشجره الا واقتلعوها وهجرتنا العصافير بعد هدم بيوتها ولم نعد نسمع زقزقتها وخرس الديك عن الصياح مؤذنا بطلوع الفجر .لكن هذا الوضع لن يستمر طويلا لاننا نتمسك بالحياه وبارضنا وستعود العراقيب مزدهره كما كانت بل واحلى.

אל-עראקיב בוחרת בחיים

עליה סלים אבו מדיגם

הכפר אל-עראקיב היה מלבלב כפרח באביב, הבתים הלבנים היו נוצצים כפנינים באור, ילדיו היו מלאי שמחה ואושר ותמיד הולכים עם חיוך על הפנים, חיינו באושר ועושר, בבוקר עם זריחת השמש ואגלי הטל עדיין לא נפרדו מעלי העצים היו נוצצים כאבנים יקרות לצד ציוץ הציפורים וקרקורי התרנגולים שמעירים אותך עם עליית השחר ומסמנים את תחילתו של יום חדש. בקיצור, כפרנו היה חלק מהפרדייס.

עד שהמנהל והמשטרה החליטו אחרת, החליטו להרוס את החלום ולהפוך אותו לסיוט, בתינו נהרסו, העצים נעקרו, הצחוקים נעלמו, הפנים החווירו והשמחה נהפכה ליגון, הציפורים נטשו אותנו כי לא נשאר להם מקום לקנן והתרנגולים נרמסו תחת ההריסות והכפר נהיה אחרת.

כולי תקווה ואני מתפללת תמיד שנחזור לימים ההם ונבנה את כפרנו מחדש ונמשיך בחיינו, כי אנחנו אוהבים את החיים.

اقوال في الزيت والزيتون

اللي في البيت بوكل خبز وزيت

الزيات ببين على ثيابه

ما حد بقول عن زيته عكر

كل زيت وناطح الحيط

الزيت عمود البيت

ايام الزيت اصبحت امسيت

ايلول دباغ الزيتون

سيل الزيتون من سيل كانون

جمعها: **محمد سليم ابو مديغم**

פתגמים על הזית

מי שנמצא בבית אוכל לחם וזית

מי שעובד בבית בד רואים על בגדיו

אף אחד לא אומר על השמן שלו שהוא עכור

תאכל שמן ותיכנס בקורה

הזית הוא עמוד התווך של הבית

כמות השמן לפי כמות המשקעים בינואר

מוחמד סלים אבו מדיגם

دوره للتصوير الفوتوغرافي في العراقيب

تزامنا مع خروج اولاد العراقيب للعطله المدرسيه الشتويه نظم منتدى التعايش في النقب وعلى مدار اسبوعين دوره لتعليم التصوير الفوتوغرافي حيث شملت الدوره التعليم النظري والتطبيق العملي واشرف على الدوره عددا من المصورين اليهود والعرب الذين قدموا للعراقيب للتطوع في انجاح الدوره المذكوره وقد وزع منتدى التعايش على الاولاد الات التصوير والافلام وقد اعرب الاهالي والاولاد عن استحسانهم لنجاح هذه الدوره. من جهته يسعى منتدى التعايش لاقامه معارض للصور التي التقطها الاولاد المشاركين بالدوره داخل وخارج البلاد للتعريف بقضيه العراقيب ورفعها للراي العام المحلي والعالمي.

ونقدم غيضا من فيض لما التقطته عدسات الاولاد اثناء دوره التصوير

دع الصوره تتكلم-صوره بالف كلمه

סדנת הצילום באל-ערקיב

עם צאת הילדים לחופשת החורף מבתי הספר ארגן פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי סדנת צילום לילדי הכפר אל-עראקיב. בסדנא השתתפו צלמים יהודים וערבים שהתנדבו להעביר שיעורים וסדנאות ותרמו להצלחת הסדנא. פורום דו-קיום בנגב תיאם את הסדנא ודאג לחלוקת מצלמות וסרטים ולפיתוח התמונות. בסוף הסדנא הילדים וההורים היו מאוד מרוצים מהתוצאות ובימים אלה שוקד הפורום על ארגון תערוכה מהתמונות שצילמו הילדים, ברחבי הארץ ובחו"ל. להלן מספר תמונות שצילמו הילדים בסדנא:

حيِّ العروبةَ في أرض العراقيب — حيِّ الفوارسَ رُكَّاب السِّ
لمّا رأيْتُ صروفَ الدّهر غادرةً — أسرجْتُ كلَّ طويلِ الباعِ يعبوبِ
هاجَتْ دموعي على أرضِ العراقيبِ — لكنَّني أمسكْتُها مسكَ التِّ
إنَّ البكاءَ طريقٌ لا يعبُّدنا — إنّا نعبُّد دربَ العيشِ والطِّ
حيِّ العراقيبَ منْ صدقٍ ومنْ لهفٍ — حيِّ الكفاحَ صلاةً في المحاريبِ
اهدمْ سنبني لا وقتٌ نضيِّعهُ — إلاّ البناءَ وذا نهجُ الأعاريبِ
شبَّتْ عنِ الطّوقِ أبطالٌ بها صمدَتْ — صاموا عنِ الذّلِّ منْ خبزِ التجاريبِ
اهدمْ سنبني على أرضٍ تجودُ لنا — اهدمْ نجودُ وفي شتّى الأساليبِ
يا واهبَ الأرضِ حبًّا لا مراءَ بهِ — شئبابَ عزٍّ منْ نارِ الشِّ
يا ناهبَ الأرضِ لنْ تحميكَ يابسةٌ — حتّى انْ تلفلفْتَ في سورِ الأكاذيبِ
يا هادمَ البيتِ اذكرْ فيلَ أبرهةٍ — خابَتْ مراميهِ بينَ الطِّيرِ والذِّ
دمّرْتَ مدرسةً في شكلِ مصطبةٍ — ما سرُّ معهدِكُمْ نهجُ الحواسيبِ
يا كائنَ الزّورِ زوّرْ في هويّتنا — حاشا الهويَّةَ منْ شكٍّ ومنْ ريبِ
إنّ العروبةَ تجري في مواقفِهِمْ — قدْ ولّى منْ زمنٍ عهدُ التِّ
لنْ نتركَ الأرضَ لوْ صارَتْ مدافنَنا — الموتُ أشرفُ منْ ذلِّ الأطاييبِ
أينَ البداوةُ منْ قارٍ ومنْ أحدٍ — أينَ الشُّداد وفتيانُ الأعاريبِ
أينَ البداوةُ تحمي أصلَ أمّتنا — نحوَ التّقدّمِ صنَّاعِ الأعاجيبِ
تجلو ثرانا منْ دنسٍ يلوثُ بهِ — فُجرُ الحكوماتِ منْ باراكَ أوْ بيبي
طالبْ بحقِّكَ تلكُمْ عندَهُمْ جرمٌ — أمّا انْ علينا عدَوْا ففعلٌ منْ مجاذيبِ
إنّا تحرّرْنا طرْنا للعُلا أفقًا — فهلْ نعودُ إلى عتمِ السِّ
لا بدَّ منْ نقطةٍ تبدا الحياةُ بها — هيَ العراقيبُ منْ قبلِ الحواسيبِ
يا ابنَ العراقيبِ منْ أصلابِ تربتِها — أمّا الجديدُ فأطفالُ الأنابيبِ

نقلها :فهد عزيز ابو مديغم

פרדוס סמיח אלטורי (בת 12)

רואים איך גרשו את האנשים מבתיהם, הרסו אותם והחליפו אותם בעצים.

Fardus Samih Elturi (age 12)

You can see how people were expelled from their homes, their houses were demolished and trees replaced them.

فردوس سميح الطوري (12 سنه)

نرى كيف طرد الناس من بيوتهم وهدمت وحرثوا ارضهم واستبدلوهم بالاشجار.

محمد سليم ابو مديغم (12 سنه)
صوره غروب الشمس منظر خلاب وجميل
مثل العراقيب

מוחמד סלים אבו מדיגם (בן 12)
תמונה של שקיעה יפה כמו אל-עראקיב.

Muhamad Selim Abu Medigam (age 12)
A picture of a beautiful sunset like Al Araqib.

سعيد عزيز ابو مديغم (8 سنوات)
بيتنا كان من تنك كسروه وهدوه

סעיד עזיז אבו מדיגם (בן 8)
הבית שלי שנבנה מפח נהרס ונחרב.

Said Aziz Abu Medigam (age 8)
My home which was built out of tin was demolished and destroyed.

هادي احمد ابو مديغم (14 سنه)
نرى الصمود والعزيمه تخرج من رحم الارض لنجد شجر الزيتون
ينبت ليعقر اعين الحقاد ويثبت لهم الثبات على الارض.

האדי אחמד אבו מדיגם (בן 14)
אנו רואים את העמידה והאיתנות של עצי הזית כשהם יוצאים מרחם האדמה, העצים חזרו לצמוח ואנחנו כמוהם מסרבים לעקירה.

Hadi Achmed Abu Medigam (age 14)
We see the firmness of the olive trees coming from the womb of the earth, the olive trees have returned to grow and so are we – refuse to be uprooted.

I am firm / **Hadi Abu Medigam**

I am firm, I am firm
In my land – I am firm
If my bread stolen – I am firm
If my child murdered – I am firm
If my home demolished – I am firm
Oh my home in the shadow of the ruins – I stay firm
With high spirit – I am firm
With stick and dagger – I am firm
And the flag in my hand - I am firm
Even if my hand is amputated I will raise flags with my other hand
In my garden and orchard I am firm
I am firm in my belief and rightness
With my nails and teeth I remain firm
Even if my body is bruised
In my blood I stay firm

אני איתן **האדי אבו מדיגם**

אני איתן, אני איתן
באדמתי - אני איתן
אם גנבו את פת לחמי - אני איתן
אם רצחו ילדי - אני איתן
אם הרסו ביתי - אני איתן
אוי לך ביתי בצל ההריסות - נשאר איתן
במורל גבוה - אני איתן
עם מקל ושבריה - אני איתן
והדגל בידי - אני איתן
אפילו אם יקטעו ידי ארים דגלים בידי השנייה
בגני ובפרדסי - אני איתן
בצדקתי ובאמונתי - אני איתן
בציפורניים ובשיניים שלי - אני נשאר איתן
אפילו שנותרו בגופי פצעים
בדמי - אני נשאר איתן

انا صامد

انا صامد انا صامد
بارض بلادي انا صامد
وان سرقوا زادي انا صامد
وان قتلوا اولادي انا صامد
وان هدموا بيتي انا صامد
يا بيتي في ظل حطامك انا صامد
وبنفس ابيه انا صامد
وعصا وشبريه انا صامد
والرايه بيدي انا صامد
وان قطعوا يدي ,الرايه باليد الثانيه
بحقلي وبستاني انا صامد
بعزمي وايماني انا صامد
باظافري واسناني انا صامد
وان بقي في جسمي جروح
بجروحي ودمي انا صامد

هادي ابو مديغم

Fahad Aziz Abu Medigam (age 12)
My brother Muhamad sleeping on the ground because he has no bed.

فهد عزيز ابو مديغم (12 سنه)
اخي محمد الصغير ينام على الفرشه بعد بناء بيتنا من جديد لا يوجد له سرير.

פהד עזיז אבו מדיגם (בן 12)
אחי מוחמד ישן על הרצפה כי אין לו מיטה.

عليا سليم ابو مديغم (14 سنه)
اخترت هذه الصوره لتثبت حجم الدمار الذي حل بقريتنا العامره

עליה סלים אבו מדיגם (בת 14)
התמונה מראה את היקף ההריסות שפקדו את כפרנו אל-עראקיב.

Alia Selim Abu Medigam (age 14)
The picture shows the extent of demolition of our village Al Araqib.

مريم سميح الطوري (10 سنوات)
هذه صوره للاشجار التي زرعت بدل بيوتنا,انا زعلانه لانهم هدموا بيوتنا.

מרים סמיח אלטורי (בת 10)
תמונת העצים שניטעו באדמתנו ואנחנו נעקרנו אני מאוד עצובה על כך.

Miriam Semih Alturi (age 10)
Picture of the trees planted on our land while we were uprooted, it makes me very sad.

فاطمه عزيز ابو مديغم (12 سنه)
اخترت هذه الصوره لاني ارى فيها اولاد العراقيب فرحين في ورشه التصوير التي اقامها منتدى التعايش في قريتنا

פאטמה עזיז אבו מדיגם (בת 12)
צילמתי את ילדי אל-עראקיב בשעת שמחה בזמן עריכת סדנת הצילום ע"י פורום דו-קיום.

Fatma Aziz Abu Medigam (12)
I took a photo of Al Araqib children being merry during the photography workshop organized by Negev Coexistence Forum.

Photography workshop in Al Araqib

During the winter school break the NCF organized a photography workshop for the children of Al Araqib. Jewish and Arab photographers volunteered in giving lessons and classes to the children making the project a success. The NCF coordinated the workshop and arranged for cameras, films and developing the pictures. The children and parents were very pleased with the outcome. The Forum is now engaged in organizing an exhibition, in Israel and abroad, of the photos taken by the children. Here are some photos taken by the children: One picture worth a thousand words

هدى احمد الطوري (11 سنه)
هذه الصوره نرى ان الكلاب لم يسلم بيتها
واصبحت هي الاخرى بدون بيت

הודא אחמד אלטורי (בת 11)
אפילו הכלבים נשארו ללא בית והפכו
מחוסרי קורת גג.

Huda Ahmed Alturi (age 11)
Even the dogs became homeless and with no shelter.

ابراهيم سليم ابو مديغم(10 سنوات)
اخذت لاخي علي هذه الصوره وهو يلعب بالالعاب
وفرحان جدا باللعب على الارض في الكوخ

אברהים סלים אבו מדיגם (בן 10)
צילמתי את אחי עלי כשהוא משחק בבית.

Ibrahim Salim Abu Medigam (age 10)
I took a photo of my brother Ali playing at home.

هذه الورشه اقيمت بالتعاون بين منتدى التعايش في النقب واللجنه المحليه لقريه العراقيب
جزيل الشكر والعرفان لكافه المصورين اليهود والعرب الذين تطوعوا من اجل انجاح هذه الورشه

אנו מודים לכל מי שהשתתף בסדנא לילדים ולהוריהם ולכל המתנדבים שאפשרו את קיומה והצלחתה.
הסדנא אורגנה על יד פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי וועד הכפר אל-עראקיב.

We thank everyone who participated in the workshop – the children, their parents and all the volunteers who made the workshop possible and successful. The workshop was organized by the Negev Coexistence Forum for Civil Equality and the Village Committee.

Al Araqib Newsletter

The Children's Newspaper - January 2011

To all Al Araqib children – The dream fulfilled

A wish for the New Year / **Fatma Aziz Abu Madigem**

The days, like leaves, are falling from the tree of the year, and I wait that they all fall before writing a wish for the New Year, hoping it will be a different year, since I am optimistic by nature. I will therefore write a few lines in the book of New Year hoping that my wish will come true. God, give us back our lands from those who took it away by force. They think they are strong when they destroy our homes but we see them as very weak, and we will continue building and stay on our land, because we love life and Al Araqib even more.

Once I was sitting / **Fardus Abu Madigem**

Once I was sitting in our yard
Under the olive tree, near the laurel.
My kind mother baking us bread
Father watering the lemon tree together with my sister Malaak.
Suddenly near the water fountain a big man came.
He called me you bird
And said: we are up and you in the wadi.
Giving you air and water and you will give us your land registry.
We give you shelter from the sun and you will live in tranquility.
I told him: the air, the water, the sun and the shade are all from God
In spite of everything I will not budge from my land.

Childhood Statements / **Ibrahim Salim Alturi**

Children should be given examples and not criticism.
Treat your 5 years old son as a prince, as a hired worker at 10, and as a friend all life long.
The child who is able to make his mother cry is the only one who can make her laugh.
Your son is like fabric in your hand so be a skilled tailor.
A sleeping child is the prettiest sight the human eye can see.
I will give half of my life to the person who can make a crying child laugh.
I wish I can stay a child, never grow up and therefore will have no need to change anybody.

Abu Madigen Al Araqib chooses life

Alia Salim

The Al Araqib village was blooming like a flower in spring, the white houses sparkled like pearls in light, the children were full of joy and happiness, always with smiles on their faces. We lived in happiness and prosperity. Early in the morning when the dew was still on the leaves you could hear the birds chirping and the roosters waking you up to a new day. In short, our village was part of paradise until the Land Authority and the police decided differently. They decided to destroy the dream and turn it into nightmare, our houses demolished, trees uprooted, laughter gone, faces became pale, joy turned into grief, the birds abandoned us because they had no place to nest, the roosters trampled under the ruins and the village changed. I hope and pray that the old days will be back and that we will rebuild our village and continue with our life because we love life.

Sayings about the olive

Muhamad Salim Abu Madigem

Whoever is at home eats bread and olive
Whoever works in the oil press it shows on his clothes
No one says about his oil that it is turbid
Eat oil and bump into a wall
The olive is the mainstay of the home
The quantity of the olive oil is according to the quantity of rain in January.